

Leader+ conferentie kempen goed 'aan de slag' Special: regionale economie in de praktijk

Op 9 t/m 11 november werd in Hoeve Biestheuvel te Hoogeloon in Noord-Brabant de Leader+ conferentie van 2006 gehouden. Het aanbod van Streekhuis Beerze-Reusel, de Plaatselijke Groep van het gebied en de stichting Kempen Goed om deze landelijke conferentie te organiseren werd dankbaar aangenomen. Volgens medeorganisator Wiet van Meel bood de conferentie in de regio vooral de mogelijkheid om de succesvolle samenwerking tussen de verschillende partijen in het gebied aan een breder publiek te tonen. Zijn motto: "Kempische gezelligheid en lachen en anders gebeurt er niets". We hebben met ruim tweehonderd deelnemers drie dagen volop kunnen genieten van deze Kempische gezelligheid.

In dit bulletin komen verschillende thema's uit de conferentie aan de orde. Vooral positieve voorbeelden van gebiedsgericht werken, maar natuurlijk ook knelpunten en voorstellen tot verbetering. Een uitgebreider verslag van de conferentie zelf kunt u vinden op:

www.netwerkplatteland.nl

Gesprekken op de conferentie

Voorbeelden uit de regio

Tijdens het openingsdebat van de conferentie interviewde Guido Thijs een aantal mensen uit Brabant die bij verschillende gebiedsgerichte projecten betrokken zijn. Sjef Jonkers, is voorzitter van de Reconstructie Commissie Beerze-Reusel. Hij vertelt hoe gebiedsgerichte samenwerking in de praktijk succesvol vorm gegeven kan worden. Het initiatief in Beerze-Reusel zelf startte doordat het gebied was aangewezen als reconstructiegebied. Hierdoor waren bedrijfsleven en overheid gedwongen tot een bepaalde manier van samenwerking te komen. Betrokken waren de gemeenten, het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE), ondernemingen en belangenorganisaties vanuit de landbouw, recreatie en de natuur. Als basis voor succes noemt hij: 'over de eigen heg heen kijken': eigen deelbelangen opzij kunnen zetten en komen tot een grote mate van 'compromisbereidheid'. Iedereen moet uiteindelijk voordeel hebben bij de uitkomst. De overheid zou echter nog meer coördinerend dan bepalend moeten worden, volgens hem.

Provinciale verschillen

Wino van Lieshout is voorzitter van het *Land van de Zaligheden*, en tevens eigenaar van de conferentielocatie. Zijn motto is 'niet alleen praten, maar aan de gang', en 'niet denken in problemen maar in oplossingen'. Hij vindt dat samenwerking niet zonder financiële investeringen kan, waarbij men niet sectoraal moet denken. Maar nieuwe initiatieven moeten na een aanloopperiode - waarin men hulp van overheid en streekhuis nodig heeft - op den duur wel selfsupporting zijn. Een economische benadering vindt hij erg belangrijk; ook voor de overheid zou rendement een criterium moet zijn. Uiteindelijk moet er een gedeeld belang komen van maatschappelijk gewin en economisch gewin.

Jan Kerkvliet van PG *Leidse Ommelanden* reageert dat dit economisch gewin toch wel de boventoon voert hier in Brabant: "Paarden en recreatieparken komen er bij ons in het veenweidegebied niet in." Aan de ander kant durft juist de provincie Zuid-Holland weinig geld te delegeren naar

INHOUD

- ▶ **Het streekhuis Beerze-Reusel** 2
- ▶ **Streekproducten, een perspectiefvol voorbeeld** 3
- ▶ **Manifest 'Werk samen aan een mooi en aangenaam platteland'** 4
- ▶ **Nieuwe ontwikkelingen binnen Publiek Private Samenwerking** 5
- ▶ **Kempische projecten op de conferentie** 6

de gebieden, onder andere door de Ceteco-affaire. Clara Koster van PG *Weidse Veenweiden* voegt hier aan toe dat het onvoorstelbaar is dat in Zuid-Holland de provincie haar handen van haar gebied aftrekt. Dit terwijl er door de bottom-up benadering en grote verantwoordelijkheid bij de burgers zulke positieve resultaten zijn bereikt.

Uit *Friesland* komt de reactie dat het opdelen van de provincie in zes plattelandsgebieden met veel eigen bevoegdheid veel voordelen heeft: minder bureaucratie, meer flexibiliteit en meer creatieve ruimte. "Veel goede DorpsOntwikkelingsPlannen komen niet tot stand dankzij maar ondanks de overheid. Al onze dorpen hebben een geheel eigen visie op de toekomst ontwikkeld, zonder enige inmenging van de overheid. Maar die helpt wel bij de uitvoering ervan!"

Guido Thys concludeert dat de grote verschillen tussen de provincies aantonen dat gebiedsgericht beleid noodzakelijk is. Met nationaal of internationaal sturen door de overheid is maatwerk leveren te moeilijk.

Landelijk en Europees niveau

Tijdens het afsluitende plenaire debat van de conferentie komen ook vertegenwoordigers uit de provinciale, landelijke en Europese overheid aan het woord, onder leiding van Ruud Severijns, burgemeester van Oirschot. Chris Kalden, directeur Landelijk Gebied bij het ministerie van LNV, vertelt dat er op 15 december een nieuwe fase in de plattelandsontwikkeling ingaat. Dan ondertekenen de provincies een contract met minister Veerman en krijgen vanaf dat moment in alle opzichten de regierol, terwijl

het ministerie los zal moeten laten. Een spannend en lastig proces. Zoals Brussel naar Nederland kijkt zal het ministerie naar de provincies kijken, waarbij prestatieafspraken op basis van vertrouwen maatgevend zullen worden. De provincies zullen ook meer ruimte geven aan de mensen in de streek; burgers, belanghebbenden, ondernemers, formele en informele groepen. De overheid krijgt een andere rol; 70% van haar taken is gericht op zaken mogelijk maken en faciliteren, 30% op regelen en zelf doen.

Joost de Jong, werkzaam bij DG landbouw en plattelandsontwikkeling van de Europese Unie, vindt dat Leader+ goed gewerkt heeft in Nederland. Het vervulde een soort laboratoriumfunctie, met als kenmerken *innovatief* en *bottom-up*. Leader wordt voortgezet om te voorkomen dat het budget wordt opgenomen in de landelijke en provinciale bureaucratie.

Maar Jan Beekman van de PG *Oldambt-Westerwolde* stelt dat het ministerie nu één jaar de tijd neemt om de nieuwe Nederlandse Leader-regels in POP2 aan Brussel voor te leggen. Ze kunnen nu in dit jaar niets doen. Volgens Chris Kalden is dit ondenkbaar en onaanvaardbaar.

Frits Jansen, programmamanager Landelijk Gebied van provincie Brabant, zegt dat Brabant wel keuzes moet maken nu de EU de gebieden meer vrijheid geeft. Aan de andere kant is het budget voor POP2 verminderd; per gebied is er 12 tot 13 miljoen Euro per jaar beschikbaar. Europarlementariër Van Nistelrooij wijst hierop dat er grensoverschrijdende fondsen zijn (via InterReg) die kunnen worden gebruikt ter aanvulling.

(lees verder op p.4)

Het Streekhuis Beerze-Reusel

In de Kempen speelt het Streekhuis Beerze-Reusel een belangrijke rol. Zij vervult een brugfunctie tussen initiatiefnemers en de gemeentelijke - en provinciale overheid. Het werkgebied bestrijkt zeven gemeentes, en er zijn vertegenwoordigers aanwezig vanuit het waterschap, de landbouw en de recreatie. Binnen het kennisloket wordt veel gebruik gemaakt van studenten die hier een waardevolle stageperiode kunnen doorlopen. Het streekhuis 'belijdt zo een belangloze rol voor het gebied'.

Annelies Schoenmakers is coördinator van dit Streekhuis: "Het Streekhuis is eigenlijk een actieve vorm van Publiek Private Samenwerking. Bij de opzet hebben we veel geleerd van anderen: van de Belgische opzet met zijn

streekmanager en zijn betrokkenheid van ondernemers, van Plattelandshuis Achterhoek-Liemers, van de decentrale organisatie in de provincie Fryslan. Het is vooral belangrijk elkaars taal te begrijpen: wat een ondernemer een 'idee' noemt, vertaalt een ambtenaar ongeveer in 'project'. Je moet bereid zijn vernieuwend te denken. Stel je niet op standpunten, maar maak je uitgangspunten helder. Burgerparticipatie zoeken we vooral via inbreng in de concrete projecten. Elk project moet een eigen initiator en trekker in het gebied hebben. De overheid helpt het proces op gang en trekt zich terug als de bloem bloeit en is dus vooral voorwaardenscheppend."

Zie: www.streekhuis.nl

Streekproducten, een perspectiefvol voorbeeld

Natuurlijk vormden de verschillende facetten van streekproducten een belangrijk thema op de conferentie.

Streekproducten bieden immers goede kansen om een regio zowel economisch, maatschappelijk als milieuvriendelijk te ontwikkelen. Er moet hierbij een samenspel zijn tussen producenten, horeca en detailhandel, waarbij gezamenlijke promotieactiviteiten erg belangrijk zijn. Het blijkt dat Nederland ver achter loopt op andere EU-lidstaten. In België zijn al 49 streekproducten erkend in Nederland nog maar vijf. In Italië en Frankrijk zelfs al 200.

Ed Hendriks van Agro & Co Brabant maakte duidelijk waarom Nederland zo achterloopt bij andere EU-landen: we zijn sterk exportgericht, we hebben een calvinistische volksaard, er is weinig betrokkenheid bij de regio en het ontbreekt aan trots. Verder zijn retailers afwachtend en prijs is een dominante factor (in sommige landen worden supermarkten gemeden als ze bepaalde streekproducten niet in hun assortiment hebben), er is een wantrouwen in de keten, en het beleid van de overheid werkt niet stimulerend op het gebied van streekproducten. Agro & Co Brabant wil binnen de ontwikkeling van streekproducten zowel helpen bij ontwikkeling en kennisoverdracht als bij financiering (meer informatie: www.agro-co-brabant.nl).

Voor streekproducten ziet Ed Hendriks drie doelgroepen: de 'cultural creatives' (3,5 miljoen bewuste kritische consumenten), biologische consumenten en de bezoeker aan de streek. Zij zoeken een alternatief voor het normale product in de supermarkt dat door de huidige globalisering en vrijhandel gemiddeld 6.000 kilometer heeft afgelegd.

In Brabant hebben streekproducten nog maar een marktaandeel van een 0,5%, mede omdat erg weinig provinciale of landelijke samenwerking is en de logistieke infrastructuur ontbreekt. Hier liggen dus nog enorme kansen; Ed Hendriks ziet een groeipotentieel tot 6% marktaandeel (dit betekent in Nederland 1,5 miljard Euro) en een margeverbetering van minimaal 25% door opschaling en efficiëntieverbetering.

Deze opschaling speelde ook een grote rol in de discussie met de zaal. Frans van Beerendonk van de ZLTO en natuurvereniging 'het Groene Woud' ziet hier vooral kansen in. Hij vindt ook dat toenemende vrijhandel en concurrentie op de wereldmarkt een gegeven zijn, en een pleidooi voor meer marktbescherming en een kostendekkende prijs aan de boer (op gebied van gangbare producten) lijkt hem niet zinvol. Wel ziet hij goede mogelijkheden voor het samengaan van productgericht en gebiedsgericht samenwerken, en gezamenlijke marketingconcepten voor biologische en gangbare producten.

Jan van der Broek, bestuurslid van Kempen Goed, waarschuwt er aan de andere kant voor dat deze opschaling er niet toe mag leiden dat de boer (opnieuw) een lage prijs ontvangt zoals in de gangbare keten, en dat door te commercieel denken de echtheid wegvalt. Daarnaast kan juist een te grote gerichtheid op efficiëntie botsen met de eisen van die

grote groep van 'cultural creatives' stelt.

Deze botsing tussen benaderingen kwam ook aan de orde tijdens de presentatie van Loek Hilgers over het Kempische Heideschaap. Het schaap is geworteld in de traditie en landschap, wordt biologisch en ecologisch gehouden, is belangrijk voor het behoud van de biodiversiteit, is zelfredzaam en is sober; 'low input' en 'low output'. Toch is ook voor het heideschaap een zakelijke benadering mogelijk. Dat betekent enerzijds een gestuurde begrazing als beheersinstrument op contractbasis in natuureservaten en openbaar groen, en anderzijds vermarkting van lamsvlees uit de natuur als exclusief topproduct. De verkoop zal dan vooral plaats vinden via biologische slagers en directe verkoop.

Dit alles past volgens Loek Hilgers precies binnen een duurzame landbouw zoals gepropageerd door José Bové van Confédération Paysanne, een alternatieve Franse boerenbond. Kenmerken van deze landbouw zijn: kwaliteitsvoedsel, hernieuwde activiteit en samenwerking op het platteland, leefbaarheid, transparantie bij alle transacties, en respect voor kwaliteit en diversiteit van natuur en milieu. Het sluit ook aan bij de Slow Food Foundation.

De vraag of deze landbouw voor eigen markt een werkelijke kans krijgt binnen het huidige vrijhandelsparadigma blijft echter onbeantwoord. De prijsverschillen tussen kwaliteitsvoeding en supermarktvoedsel dreigen te groot te worden.

Misschien dat een nieuw concept dat Iris van de Graaf presenteerde een antwoord hierop is. Zij is van 'Biologisch Goed Van Eigen Erf' en vertegenwoordigt 80 biologische boeren, die via een eigen distributiesysteem over het gehele land direct leveren aan de consument. Hierbij wordt de supermarkt overgeslagen, omdat men op basis van bestellingen via het internet rechtstreeks aan huis levert met een bezorgservice. Er bestaan elf regio's met elk een regionale producentenorganisatie.

De voordelen van deze directe verkoop zijn: 5% betere marges voor de boer, 5% lagere prijs voor de consument, kansen voor kleinschalige bedrijven, de mogelijkheid bijzondere producten te kunnen kopen, risicospreiding voor de producent, en een combinatie van idealisme en beperking van voedselkilometers. Het geeft de al genoemde doelgroepen de kans kennis te maken met streek- en biologische producten, omdat deze tot nu toe nog slecht verkrijgbaar zijn. 'Van Eigen Erf' helpt producenten met een website, werft nieuwe klanten via de pers en boerenmarkten, doet aan kennisuitwisseling tussen producenten, verricht consumentenonderzoek, heeft een eigen licentiemerkt en ondersteunt nieuwe regio's met subsidieaanvragen bij de provincie.

Meer informatie? Zie www.vaneigen erf.nl

Meer informatie over het proces om te komen tot een Europees erkend label voor streekproducten? Zie www.streekproduct.be

(vervolg)

Kalden vindt dat er een enorme kramp is ontstaan tussen de overheden over verkeerd uitgegeven Euro's. Hierdoor durven bestuurders en ambtenaren geen risico's meer te nemen. Hij pleit voor goede afspraken tussen provincie en PG's, dan hoef je als gebied ook niet benauwd te zijn.

Concluderend hebben we tijdens deze drie dagen veel inspirerende voorbeelden van gebiedsgericht werken voorbij zien komen. Er bestaan vele verschillen tussen de gebieden, de provincies, maar ook tussen Nederland en België. Overheid en initiatiefnemers zijn duidelijk op weg te wennen aan hun nieuwe rol, waarbij het ene gebied duidelijk wat verder is dan het andere. De belangrijkste weg naar succes is hierbij het open staan voor elkaars deelbelangen, vertrouwen schenken en dit waarmaken. In de woorden van poppenspeler Armand Schreurs: 'Leer van elkaar, ook van de Belgen', 'Overheid leer loslaten' en 'Niet op standpunten zitten maar werken op basis van uitgangspunten'.

Frits Pijnenburg besloot de conferentie met: "We laten de Kempen vitaler achter dan we het aantreffen". Dit was eerder uit het indrukwekkende gedicht van Hendrik van der Aalst - dat de historie van de Kempen beschreef - nog niet helemaal zeker; "God, wat moet ik er [de moderne ontwikkelingen, red.] toch mee aan? Ik laat ze maar begaan".

Verslag Guus Geurts,
consultant landbouw, milieu en globalisering
www.guusgeurts.nl
guusgeurts@yahoo.com, tel: 020-6387578

Manifest 'Werk samen aan een mooi en aangenaam platteland'

Een belangrijk onderdeel van de conferentie was het aanbieden van het manifest vanuit de Plaatselijke Groepen en gebiedscommissies aan de aanwezige politici en ambtenaren. Eerst gaf Henk Kieft van Netwerk Plattelandsontwikkeling en coördinator van het manifest, een toelichting. Het manifest roept op tot:

- vergroten van de (financiële) bevoegdheden van de Plaatselijke Groepen,
- uitbouwen van de integrale aanpak,
- beter contact tussen boer en consument,
- belonen van boeren voor groene- en blauwe diensten,
- betere informatieverstrekking en vermindering van bureaucratie bij het opzetten van projecten.

Het manifest kan door de PG's worden ingezet om hun wensen kenbaar te maken tijdens de komende Provinciale Staten verkiezingen, en bij de totstandkoming van de Provinciale Meerjarenplannen (pMJP). Terwijl Theo Coppens van PG Beerze-Reusel het manifest aanbiedt aan Chris Kalden slaakt hij een hartenkreet: "Ik wil u laten weten hoeveel ik van u houd, wilt u laten weten of u ons vertrouwt?" Kalden kon daarop niets anders dan het 'ja-woord' geven.

Meer informatie over het manifest? Zie www.netwerkplatteland.nl

Nieuwe ontwikkelingen binnen PubliekPrivate Samenwerking (PPS)

Nico Beun van het Innovatienetwerk is aan het woord: "Omdat de tijden veranderen hebben we ook andere vormen van PPS nodig binnen de plattelandsontwikkeling. De eerste fase waarin de overheid top-down stuurde ligt echt achter ons. Momenteel probeert de overheid diverse maatschappelijke en private partijen tot samenwerking te verleiden (bottom-up), maar nog steeds sterk onder regie van de overheid. Het koppelen van top-down aan bottom-up vereist nogal wat flexibiliteit en dat is met name moeilijk voor de overheid. Het snelle beslissen van ondernemers past niet in de langzame zorgvuldigheid van de democratische besluitvorming." Hij bespeurt veel beleidsonzekerheid bij de overheid en weinig vertrouwen in de gebieden.

Maar Nico Beun ziet een nieuwe beweging opkomen: eigen initiatief van bewonersgroepen en ondernemers die zelfstandig aan de slag gaan en de overheid erbij roepen als dat nodig is. In België blijkt dit eigenlijk heel gewoon te zijn. Volgens sommige conferentiedeelnemers heeft Nederland zichzelf vastgezet in een relatief strakke beleidscultuur. Dit wordt later bevestigd door Belgische aanwezigen: "Wij doen maar wat! En we betrekken de publieke partijen als we dat wensen!"

Nico Beun wil PPS vooral vorm geven via zogenaamde 'Ondernemende Gezelschappen'. Hierin moet de overheid zich helder maar bescheiden richten op haar kerntaken. Haar nieuwe rol bestaat dan vooral uit ruimte laten aan maatschappelijk elan en dat faciliteren en stimuleren. Deze trend ziet Beun in diverse gebieden opkomen; burgers doen aan natuurontwikkeling, senioren bouwen hun eigen woonplekken met projectontwikkelaars.

Een praktijkvoorbeeld geeft Tony Bastijns, over het Strategisch Plan uit de Belgische Kempen. De ondernemers trokken binnen dit plan - door een dalende werkgelegenheid - als eerste aan de bel en nodigden de provinciale overheid uit tot samenwerking. Samen hebben ze de vakbonden erbij gehaald. De missie moest breed zijn: die koppelde welvaart aan welzijn. Dit alles leidde tot het programma Plato dat inmiddels internationaal overgenomen wordt.

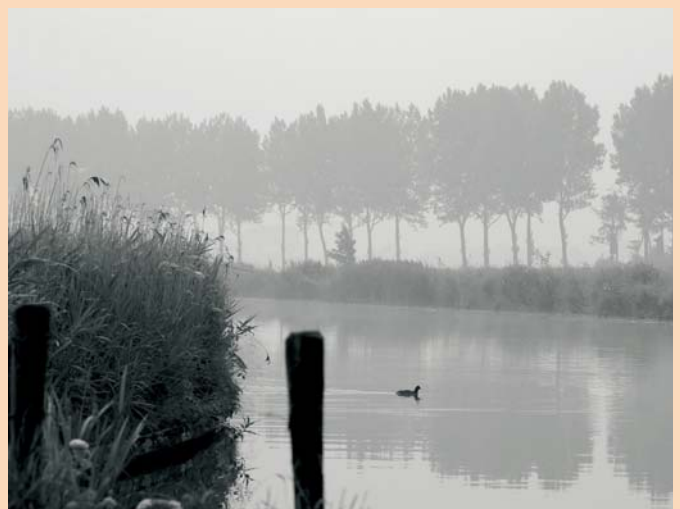
Belangrijke elementen hieruit: een streekmanager afkomstig uit het bedrijfsleven, die jonge bedrijven en probleembedrijven begeleidt. Een meefinancierende

overheid, een totaal plan, mobilisatie ten bate van draagvlak, voortbouwen op snel succes, minimale structuur en concrete coördinatie.

Het verschil met Nederland lijkt dat in België de insteek vooral economisch is. Er komt veel initiatief van ondernemers, waar de overheid later bij aansluit en het proces verder faciliteert en helpt verbreden met andere spelers naar welzijn. In Nederland kiest de overheid in de eerste plaats een ruimtelijke insteek vanuit landbouw en groen en daarbinnen mogen ondernemers al dan niet aan de slag.

Voor effectieve PPS zijn heldere transparante doelen nodig die publiek en privaat samen willen realiseren: een helder concept. Initiatief en investering kan van beide kanten komen, en dan gezamenlijk verantwoordelijkheid nemen. Er is een structuur nodig die kansen signaleert, die initiatief kan stimuleren en die goede ideeën kan verspreiden. Er moet een gouden middenweg zijn tussen enerzijds juridische regels en bestuurlijke hiërarchie, en anderzijds moed, durf en vertrouwen om experimenteren in een zekere luwte.

Het goede voorbeeld geven de Agrarische Natuurverenigingen die rollen van de overheid in het landschap en voor het milieu willen gaan vervullen, deels tegen betaling. Hier liggen dus kansen voor een 'Andere Overheid'.

Kempische projecten op de conferentie

Gebiedsbranding

In het authentieke Oirschot vertelt Jan van den Broek, voorzitter van stichting Land van de Hilver, over de samenwerking met het Land van de Zaligheden en het Land van Oirschot. Land van de Hilver was een pilotgebied binnen de reconstructie. Samen met de andere twee gebieden vormen zij nu 'Kempen Goed' om de hele regio toeristisch op de kaart te zetten; de zogenaamde 'branding' van de Kempen. De VVV in Oirschot met 25.000 bezoekers en de Beekse Bergen met 700.000 bezoekers vervullen een spilfunctie om recreanten te wijzen op de mogelijkheden in het gebied.

(Meer informatie? Zie www.landvanoirschot.nl).

Innovatieve samenwerking in de paardenhouderij

Piet Verhoeven is voorzitter van 'Kempenpaard'. Hij zegt dat je samen werkt om er zelf beter van te worden, waarbij subsidies nodig zijn voor aansturing. 'Kempenpaard' is een breed ondernemersplatform waarin de HAS Den Bosch (stageplekken, banen), Academy Bartels, NHB Deurne, SRE/Leader+ (subsidies) en de Reconstructiecommissie Beerze-Reusel betrokken zijn. Het doel is een professionalisering van de paardenhouderij.

Want, stelt Joep Bartels (hippisch ondernemer), je hobby is je grootste valkuil. Liefde voor het paard moet altijd samengaan met vakbekwaamheid en ondernemersvaardigheden. Vooral in Brabant moet men ervoor opletten dat een sterke verenigingscultuur niet leidt tot een zwakke ondernemersstructuur. Wat nodig is voor beter ondernemerschap in de paardensector zijn marktgegevens en kengetallen, ontwikkelen van echte ondernemersfaciliteiten, de wildgroei inperken, inpassen in de natuurlijke omgeving, gebruik maken van studieclubs en nadenken over het paardenbedrijf van de toekomst. Het overheidsbeleid moet daarbij gewenste ontwikkelingen in het buitengebied mogelijk maken. Paarden kunnen een verrijking van het landschap zijn, én tevens een economische drager.

Het predikaat 'kwetsbaar buitengebied' dat Nederland van de EU heeft gekregen biedt zowel belemmeringen als kansen, aldus Theo Coppens, lid van de Plaatselijke Groep Leader+ en van 'Kempenpaard'. Ondernemers, bestuurders én ambtenaren moeten visie en durf tonen, en creatief zijn. Het doel is zowel economisch rendabel te zijn als de verloederding van het gebied - door stoppende boeren - tegen te gaan. Dan zal de samenwerking gesti-

muleerd moeten worden tussen ondernemers met weinig perspectief en degene met veel perspectief. De uitdaging hierbij is wel dat de eerste meer behoefte aan samenwerking heeft dan de tweede.

(Meer informatie? Zie www.kempenpaard.nl).

Fietstochten, lekker eten en schoolkinderen

Arianne van der Mierden vertelt over het streekarrangement 'van d'n inne noar d'n andere'. Dit is een fietstocht

langs restaurants waarbij in vijf etappes Kempische specialiteiten op het menu staan, genoemd naar typische plaatselijke personen.

Op weer een andere manier brengt Ben Bruurs van boerderij en groepsaccommodatie Den Elshorst het eten uit de streek onder het voetlicht. Hij gaat in samenwerking met andere boerderijen een weekarrangement aanbieden aan schoolklassen van de basisschool. In België blijken de weekarrangementen voor schoolklassen bij de boer een groot succes te zijn; er hebben op vijftig plaatsen al vier tot vijfduizend kinderen aan deelgenomen.

(Meer informatie? Zie: www.denelshorst.nl).

**NETWERK
BULLETIN**

Nr. 25 december 2006

Het Netwerkbulletin informeert over activiteiten van het netwerk en wil reflectie over plattelandsontwikkeling bevorderen.

Het **netwerkbulletin** verschijnt gemiddeld eens per 6 weken en wordt gemaakt door het netwerkteam.

Netwerk Plattelandsontwikkeling
Kastanjelaan 5
Postbus 64,
3830 AB Leusden.
T: 033 43 26 090.
E: info@netwerkplatteland.nl
I: www.netwerkplatteland.nl